נתנה לחברו הוא מעל וחברו לא מעל בנאה בתוך ביתו ה"ז לא מעל עד שידור תחתיה בשולה פרוטה נטל פרוטה של הקדש ה"ז לא מעל נתנה לחברו הוא מעל וחברו לא מעל *אנתנה לבלן אע"פ שלא רחץ מעל שדוא אומר לו הרי המרחץ פתוח לפניך הכנס ורחוץ *באכילתו ואכילת חברו הנייתו והניית חברו אכילתו והניית חברו הנייתו ואכילת חברו מצטרפין זה עם זה ואפילו לזמן מרובה: **גמ'** *מ"ש הוא ומ"ש חבירו אמר שמואל *בגזבר המסורות לו עסקינן: בנאה בתוך ביתו אינו חייב כו': למה לי עד שידור תחתיה כיון ג) דשניה מעל *אמר רב *כגון שהניחה על פי ארובה וכיון דבני לה מיהת מעל לימא מסייע ליה לרב *דאמר רב *המשתחוה לבית אסרו אמר רב אחא בריה דרב איקא *הנאה הנראת לעינים אסרה תורה לימא מסייע ליה הדר בבית של הקדש כיון שנהנה ממנה מעל אמר ריש לקיש *התם בשהקדישו ולבסוף בנאו אבל בנאו ולבסוף הקדישו מאי לא מעל מאי איריא רהיט ותני הדר בבית של מערה לא מעל לימא הדר בבית של אבנים שבנאו ולבסוף הקדישו לא מעל אמרי הא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה:

הדרן עלך הנהנה

השליח *שעשה שליחותו בעל הבית מעל לא עשה שליחותו השליח מעל כיצד אמר לו תן בשר לאורחים ונתן להם כבד כבד ונתן להם בשר השליח מעל *אמר לו תן להם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו (ו) *שתים והם נטלו שלש כולם מעלו: **גמ'**

נ"מ מת. נ"ק מ"ז [לעיל יח:] עכ"ל נ"ק סימי נ"ק [תענית יז:]

[נ"ק כז נמס מיהמ נמס שמואל]

ע"ז מז: [תולין מז.]

[נ"ק קא.]

נדרים נד. תענית יז: כתובות נא: קידושין מב:

כתובות נא:

נ"מ שתים שתים והם נטלו נ' נ'

רבינו גרשום

שוה חצי פרוטה: ושנם בכחצי פרוטה. שקרע בו ושנמו בשיעור חצי פרוטה: או שנהנה בשוה פרוטה כדבר אחר אחר כדבר שיש בו שנם ולא שנם ושנם בשוה פרוטה כדבר אחר: כגון מתנגם שוה פרוטה בדבר אחר: האי תנא סבר דומיא דתרומה: ואין מועל אחר מועל בסוקדשין אלא בברכה וכלי שרת בלבד דהני לא לדרים לפרייה קיימי ולאו בר איפנוסי נינהו שאפילו רבב אחד ע"נ בהמה והכחישה אר חלש צמרה עדיין ראויה הוא לקרבן ריש בה מועל אחר מועל הכן שוחה אחד בטנם של זהב אפילו אם פגמו ופיחתו כיון דקדושת הגוף הוא ולא לפרייה קאי הואי עדיין לשירות ויש בו מועל אחר מועל: רבי אומר דבר שאין לו שנם: שאינו נפסל אפילו שנמו דחייבו כל דבר שאין לו פריון כי הני דאמרן דתרומתן יש בו מועל אחר מועל: קסבר בעניינא דבהמה כתיבה מעילה: ולא בשאר מילי דכתיב באיל האשם נבי מעילה: וד' נחמיה: דמרבי נמי כלי שרת: אמר לך: מע"ג אירבו אם אחרים מביאין לקדושתן כלומר כיון דכלי שרת חמירי כ"כ דמביאין אחרים לקדושה דהבי אית לן דכל מילי מיקדשי בכלי שרת: דוא עצמו כלי שרת לא כ"ש: כגון כוס של זהב אינו דין שיביא עצמו לקדושה לכך שיהא בו מועל אחר מועל: איכא ביניייהו עצים דת"ר דאמר הרי עלי עצים לא יפחות משני נזירין כו': לא) בפס' מנחות הא בריייתא בפרק הקומץ תגינא ופעונין מלח ופעונין תנוחה לפעמא דרבי כשאר קרבן: ולדברי רבי אותו קרבן עצים פעונין עצים אחרים: להקסדן בהן כשאר קרבן: ותריכין קביצה: שיקח מהן מעם מקומצו ויקטיר תחלה דאיל ומקרש לדו לכנוחה לכלה ולתנוחה צריכין (הבי) נמי קביצה (והלא) איכא ביניייהו עצים לפעמא דרבי דאמר איקרו קרבן קדשי קדושת הגוף כמו בהמה ריש בהו מועל אחר מועל אם ישב אחד עליהן וחור וישב אחר עליהן יש בהן מועל אחר מועל וח"ק סבר לא איקרו קרבן לקדושת הגוף ליקרב אלא לדמים ולית בהו מועל אחר מועל: רב פפא אמר קדשי מזבח כו' אינא ביניייהו: דתניא קדשי המזבח תמימה ונעשה בעל מום ונבר ושהכן קדים פרייה: רבי אומר יקבו': פשום דקסבר דבעו העמדה והערכה ולא אפשר דסתו הלכך יקבו' דכיון דלא הוו הוב בר פרייה הלכך יש בהן מועל אחר מועל הנהנה מהן לאחר שחיטה: והכ"א יפדו': דלא בעי העמדה והערכה וכיון דקדושת דמים נינהו אין בו מועל אחר מועל*): נתנה לחברו הוא מעל: שהוציאה לחולין: נתנו לבלן: כדי שיניחנו לרחוץ בבית המרחץ: אכילתו ואכילת חברו כו': בגזבר המסורות לו: לשמור אותו אבן או קורה עסקינן דכי נטלו עדיין הן ברשותו וברשות הקדש כסתולה אבל כי נתנה לחברו הרי כבר שינהו מהקדש לחולין ומעל: כיון דשניה: שסיתה ותחבה מעל דהא שינה: א"ר פפא כגון שהניחה על פי ארובה: כשהיא שלמה שלא תחבה הלכך לא מעל עד שידור תחתיה בשולה פרוטה וכיצד נהנה בה כב ון שסתם בה פי ארובה והיו פירות תחת הארובה ונכשיו מועיל לון שאין הנשמים נופפין עליהן כיון שהגין עליהן בשולה פרוטה מעל: וכיון דבני לה מיהת מעל: הבי קא פרץ אכתי אפילו לא חתכה ודיריו הוא שליטה אמאי קתני עד שידור תחתיה מכל מקום כיון דבני לה מיהת שחיבתה בבנין בסיד ובאבנים הרי מעל שאין לך שינוי גדול מזה: לימא: (בתבי כי) [דמשיה] לא מעל אע"פ שחיבתו כלומר דכתלוש דמי הייבו מסייעא לרב דאמר השתחוה לבית אסרו אע"פ שמחובר לקרקע בסיד ובאבנים דאי אסרת כמחובר דמי א"כ לא אסרו דהא[כתיב]אלהיהם על הרים ולא הרים אלהיהם: לעולם אסורינן כיון[דבני לה בסיד כמחובר דמי' וא"ה א"כ אמאי לא מעל לאלתר עד שידור משום דהנאה הנראה לעינים אסרה תורה נבי מעילה ולא נראית לעינים עד שידור תחתיה שמנינה עליו אי על פירותיו: לימא מסייע ליה לרב: דאמר דאע"ג דבנאה לא מסייע ואי אסרת א"כ אמאי מעל דתם אמאי מעל והא אסורינן ברישא פירקין דאין מעילה נהנת אלא בתלוש אלמא מדמעל דכתלוש דמי: אמר ריש לקיש: לעולם בית כמחובר דמי ומהבא לא מסייע ואי אסרת א"כ אמאי מעל דתם בהקדישו דאבנים והסיד כתהן בתלוש ואחר כך בנאו הכין בשעת הקדש הוה תלוש הלכך אע"ג דבנאו דמחובר הוא יש בו מעילה דייק' ולפשוטה הקדישו כשהוא מחובר מאי לא מעל א"כ מאי איריא(דהיינו דתני)[דהני בסיפא]הדר בבית של מערה לא מעל דזה ראי נגנה ואח"כ הקדש דמערה שבנקרת הצור מיירי דמחובר היתר מעולם ליתני הדר בבית כו': אמרי הא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה: דמערה דפסיקא ליה דלעולם לא מעל הוא הביבא ליה למיתנא: בית של אבנים דעלמא דלא פסיקא ליה: למילתיה דיש לפרש בין בנאו ולבסוף הקדישו ובין הקדישו ולבסוף בנאו כתלוש דמי ויש בו מעילה: **הדרן עלך הנהנה**

לא עשה שליחתו: אלא שינה מסה שאמר לו בנה"כ השליח מעל: תן בשר: לו הרם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו שתים ונתן להם נטלו שלש כולן מעלו: בעה"ב מעל: לפי שעשה ציוו והשליח והם כולן

מעילה פלכה ט:

כד ב מיי' שם פ"ט מעילה ג

כה ג מיי' שם פ"ט ה"ז:

דלמר מסיבה כו' נ"ק

כו ד מיי' שם הלכה ח:

כז ה מיי' ס"ח מכלכות מעכות מוכנים הלכה ד סוס"ע ס"ד סימן קמה סעיף ג:

כח ו מיי' פ"ט מכלכות מעילה הלכה ס:

א ז מיי' פ"ז מכלכות מעילה הלכה ח:

[תגיגה יח.]

שיטה מקובצת

ל) רשב"ה נ"א דבנה: ב) לו לשמור אותו: ג) דשינה שסיתתה ותחבה: ד) שלא ותחבה ולא בנאה: ה) מסבו בהבי שאין הנשמים יורדים עליהם וכיון שהגין: ו) אפרי הא פסיקא דהא דראי תיבת כו' ל"ש: ז) למחני בנאו ולבסוף הקדישו דוהאי: ח) להכי חביבא ליה למתני': ט) פרוטה כדרדשינן ציוקרהמעילה לומן מרובה: י) מעל וכי נתנה תיבת וכו' נמחק: יא) מעל הלא הוא כיון דאגבהתה קניה ומשני בגזבר: יב) לו עסקינן דמסיקרא ברשותיה מתנחת ואותו אבן הוא ברשות הקדש עד שיתנגה לחברו ומי' דרישא דקפלא מדגינה וקרדום לא מחייבא מעילה רק בהנאה כדאמר בסתני' דמיירי בגזברית ונתנה (קפלא ומבנה) [מבנה בידה וקפלא] בצוארה ומיירי בגזברית דאל"כ משעת הגבהה ומעילה קנייה ובלא הנאה דמי מחייבי כדאמר הבא והא ולא פריך תלמודא נבי רישא י"ל דנמר עד לבסוף א"נ י"ל דברישא אכתי לא שמעינן דשייכי מעילה דשינוי רשות בלא הנאה אבל בסיפא דמחייב בנתינה משום הוצאה ושינוי רשות בלא הנאה לכך פריך שפיר מה לי הוא ומה לי חבירו: כ"נ למהרש"ל ותיבות כולה כדפי' (לעיל) נמחק: יג) מיירי שסיתתה ותיקנה: יד) ומרתה בפים תיבת ומסיתת נמחק: טו) יפה הם"ד ומה"ד וכיון דבנו לה מיהא ואות': נמחק:

שיטה מקובצת

ל) רשב"ה נ"א דבנה: ב) לו לשמור אותו: ג) דשינה שסיתתה ותחבה: ד) שלא ותחבה ולא בנאה: ה) מסבו בהבי שאין הנשמים יורדים עליהם וכיון שהגין: ו) אפרי הא פסיקא דהא ודאי תיבת כו' ל"ש: ז) למחני בנאו ולבסוף הקדישו דוהאי: ח) להכי חביבא ליה למתני': ט) פרוטה כדרדשינן ציוקרהמעילה לומן מרובה: י) מעל וכי נתנה תיבת וכו' נמחק: יא) מעל הלא הוא כיון דאגבהתה קניה ומשני בגזבר: יב) לו עסקינן דמסיקרא ברשותיה מתנחת ואותו אבן הוא ברשות הקדש עד שיתנגה לחברו ומי' דרישא דקפלא מדגינה וקרדום לא מחייבא מעילה רק בהנאה כדאמר בסתני' דמיירי בגזברית ונתנה (קפלא ומבנה) [מבנה בידה וקפלא] בצוארה ומיירי בגזברית דאל"כ משעת הגבהה ומעילה קנייה ובלא הנאה דמי מחייבי כדאמר הבא והא ולא פריך תלמודא נבי רישא י"ל דנמר עד לבסוף א"נ י"ל דברישא אכתי לא שמעינן דשייכי מעילה דשינוי רשות בלא הנאה אבל בסיפא דמחייב בנתינה משום הוצאה ושינוי רשות בלא הנאה לכך פריך שפיר מה לי הוא ומה לי חבירו: כ"נ למהרש"ל ותיבות כולה כדפי' (לעיל) נמחק: יג) מיירי שסיתתה ותיקנה: יד) ומרתה בפים תיבת ומסיתת נמחק: טו) יפה הם"ד ומה"ד וכיון דבנו לה מיהא ואות': נמחק: